

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1862

23.12.2016

Міністру юстиції України

ПЕТРЕНКУ П.Д.

Шановний Павле Дмитровичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Гузя І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 23 грудня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Гузь Ігор Володимирович

Україна, 01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5, тел. (044) 255 35 58

e-mail: huz@rada.gov.ua, www.guz.in.ua

№ 129/12/16

від 20 грудня 2016 року

Міністру юстиції України

ПЕТРЕНКУ Павлу Дмитровичу

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо необхідності внесення змін до чинного законодавства
і приведення Закону України «Про Національний архівний фонд
та архівні установи» у відповідність до Закону України
«Про доступ до публічної інформації»*

Шановний Павле Дмитровичу!

Звертаюся до Вас, як народний депутат України, з приводу ситуації, що склалася стосовно невідповідності та суперечення окремих норм Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» окремим нормам Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Так, зокрема користуючись окремими нормами Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» недобросовісні чиновники на місцях оперативно передають земельні рішення органів місцевого самоврядування в місцеві архіви, щоби приховати дані осіб, котрим роздаються земельні ділянки.

Для прикладу у Волинській області архівний відділ Луцької райдержадміністрації не надає на інформаційні запити від журналістів копії земельних рішень органів місцевого самоврядування. Все через те, що ЗУ «Про доступ до публічної інформації» встановлює, що такі документи є публічними та відкритими, а ЗУ «Про Національний архівний фонд та архівні установи» обмежує доступ до них.

Одним із методів, щодо закриття доступу до земельних рішень органів місцевого самоврядування є схема, коли сільські голови із закінченням каденції усі рішення органу місцевого самоврядування прямують до місцевого архіву, навіть ті, які ще не повинні були надсилатися згідно чинного законодавства

І все це попри те, що ЗУ «Про доступ до публічної інформації» прямо вказує, що рішення та прийняті нормативно-правові акти органів місцевого самоврядування повинні оприлюднюватися.

У всіх своїх відписах, що стосуються відмови надання земельних рішень архівний відділ Луцької райдержадміністрації посиляється на Закони України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», «Про звернення громадян» та «Про інформацію».

Зокрема, чиновники райдержадміністрації інформують, що згідно частини 4 статті 16 ЗУ «Про Національний архівний фонд та архівні установи» встановлено обмеження

на 75 років від часу створення документів, на документи, що містять конфіденційну інформацію про особу, а також створюють загрозу для життя чи недоторканості житла громадян.

Раніше зазначеного строку, за законом, доступ здійснюється з дозволу громадянина, права і інтереси якого можуть бути порушені, або спадкоємців. Оскільки ж такі дозволи люди, яким виділялися землі не надали, то й рішень органу місцевого самоврядування архів не надає.

Також, згідно встановленого Міністерством юстиції України порядку виконання архівами запитів, запит фізичної особи до архіву може стосуватися лише самого заявника, або осіб, які перебувають на його утриманні.

Чиновники райдержадміністрацій у відповідях зазначають, що доступ до інформації, яка міститься в архівних документах, здійснюється згідно ЗУ «Про Національний архівний фонд та архівні установи», «Про звернення громадян» та «Про інформацію», не беручи до уваги ЗУ «Про доступ до публічної інформації», у якому зазначено, **що інформація про розпорядження комунальним майном є публічною.**

Таким чином на практиці підтверджується, що жоден громадянин не може дізнатися кому органи місцевого самоврядування розподілили і безоплатно віддали під приватизацію комунальну землю та й будь-яке інше майно, якщо відповідні документи уже потрапили до архівних установ.

Разом з тим, органи місцевого самоврядування надають на запити журналістів і публікують на своїх сайтах земельні рішення та інші рішення про розпорядження комунальним майном, вилучаючи при потребі із документів персональні дані.

Керуючись логікою «архівного» закону, деякі архівні установи відносять рішення про виділення земельних ділянок та інші рішення про передачу комунального майна у власність до конфіденційної інформації (оскільки в рішеннях зазначені імена конкретних осіб) і наполягають на тому, що ця інформація та копії документів можуть надаватися лише через 75 років після їх прийняття або за згодою осіб, яких вони стосуються.

З точки зору інтересів суспільства – це недопустимо! Це пряма дорога до захисту та приховування корупційних схем. І, як показує практика, цей механізм вже активно працює на захист недобросовісних чиновників

Рішення сільських рад про виділення землі мають особливе значення. Адже цей ресурс є дуже обмеженим і дорогим. Крім того, переважну більшість земельних ділянок місцеві ради надавали та і зараз передають на безоплатній основі. А тому відомості про це повинні бути доступними для кожного бажаючого.

У зв'язку із вищезазначеним та відповідно до Закону України «Про статус народного депутата України» прошу Вас ініціювати процедуру внесення змін до законодавства і приведення Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» у відповідність до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Зазначені нормативні акти необхідно зробити такими, щоби вони відповідали сучасним потребам суспільства і не створювали зону безпеки для корупціонерів.

Про прийняте рішення прошу проінформувати мене у передбачений законодавством термін.

**З повагою,
народний депутат України**

Ігор Гузь
(посв. № 234)